

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/19497,Wolicki-Krzysztof.html>
2022-07-06, 06:40

Wolicki Krzysztof

Krzysztof Wolicki, ur. 19 IX 1925 w Warszawie, zm. 20 IV 2001 tamże. 1945-1952 student Uniwersytetu Warszawskiego, Wydz. Prawa i Wydz. Matematyki.

1943-1945 na robotach przymusowych w Niemczech, 1944-1945 członek Komunistycznej Partii Niemiec. W 1945 pracownik Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Warszawie, 1947-1952 redaktor „Biuletynu Specjalnego” PAP, 1952-1957 dziennikarz „Trybuny Ludu” (1953-1954 korespondent przy Organizacji Narodów Zjednoczonych), 1958-1960 redaktor „Nowej Kultury”, 1960-1961 w wydawnictwie Polonia, od 1961 dziennikarz, współpracownik m.in. Agencji Robotniczej, pism „Twórczość”, „Kultura i Społeczeństwo”, „Argumenty”, „Dialog” i „Odra”. 1945-1967 w PPR, następnie w PZPR (wystąpił na znak solidarności z relegowanym z PZPR Leszkiem Kołakowskim), 1946-1951 w Związku Zawodowym Dziennikarzy RP, 1952-1991 w SDP (1982-1989 podziemnego); od 1991 w SPP. 1964-1968 członek ORMO. 6 XII 1975 współautor (z Marią Dziewicką, Bronisławem Geremkiem, Krystyną Kersten, Tadeuszem Kowalikiem, Edwardem Lipińskim i Janem Strzeleckim) Listu 7 do delegatów na VII Zjazd PZPR i I sekretarza PZPR Edwarda Gierka, wyrażającego potrzebę reformy ustrojowej. Od 1976 współpracownik KOR, następnie KSS KOR (prowadził spotkania samokształceniowe w Ursusie i Radomiu) i niezależnego pisma „Głos”. 22 I 1978 współzałożyciel TKN, prowadził seminarium "Sztuka czytania gazety"; redaktor (ze Stefanem Amsterdamskim i T. Kowalikiem) zeszytu TKN "Plotka a monopol informacji" (1981); 1979-1991 autor w niezależnym kwartalniku „Krytyka” (stała rubryka "Widziane inaczej").

20 VIII 1980 sygnatariusz Apelu 64 intelektualistów, popierającego postulaty strajkujących robotników; w 1981 autor do prasy niezależnej (m.in. „Niezależności”), 1981-1987

Wolicki Krzysztof 814 3.jpg

Miejsce urodzenia Warszawa

Data urodzenia 19-09-1925

Miejsce śmierci Warszawa

Data śmierci 20-04-2001

korespondent prasy francuskiej (m.in. „Le Matin de Paris”, „La Point”, „La Soir”).

IV-VII 1982 współpracownik MRKS, redaktor podziemnego pisma „CDN – [Głos](#) Wolnego Robotnika”; 13 VII 1982 internowany w Ośr. Odosobnienia w Warszawie-Białołęce, 9 X 1982 zwolniony. 1984-1988 redaktor i autor pisma „Poglądy”, publicysta prasy podziemnej (m.in. w „CDN – Głos Wolnego Robotnika”, legnickiej „Solidarności”), komentator dla BBC i Głosu Ameryki.

W I. 90. publicysta paryskiej „Kultury”, „Gazety Wyborczej”, „Tygodnika Powszechnego”, „Przeglądu Tygodniowego” i „Przeglądu”, 1990-1996 prowadził stałą audycję w Radiu Wolna Europa.

Autor zbiorów esejów: "Wszystko jedno co o 19.30" (1969), "Gdzie jest teatr" (1978), "Nie obrodziło latoś, panie Żygulski" (Biblioteka Kultury Niezależnej Próby 1986), "Przeciw lamentom i realizmowi na kacu" (Krąg 1989); tłumacz z jęz. niemieckiego (m.in. Fryderyka Engelsa, Martina Heideggera, Karola Marksa, Konrada Lorenza) i angielskiego (m.in. dramatów Samuela Becketta).

1978-1982 rozpracowywany przez Wydz. III-1 KS MO w ramach SOS krypt. Wol.

Krzysztof Biernacki

[Region Mazowsze, Warszawa](#)

[Poprzedni](#)
[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)